

**Questiones spiritualis [con]uiuij delicias preferentes,
super euangelijs tam de te[m]pore [quam] de sanctis**

Johannes <de Turrecremata>

Lyon, 18. Jan. 1509

In festo sancti benedicti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70506](#)

In festo sancti benedicti. fol. cclvi.

gna opulentia. Nā abrahā cui dictum est Ben. xvij. Ambula coram me et esto pfectus. legitur diues fuisse. ¶ Preterea p maiori claritate notandum puit inquit idem sanctus Thomas (ij.ii.q. clxxviii. ar. vii. ad. j.) q abrenūciatio p̄priari facultatuz duplicer considerari potest. Uno modo si qd est actu. et sic in eo non possit essentialiter pfectio s̄z est quoddam pfectionis instrumenum ut dictuz est. et ideo nihil p̄hibet statum pfectionis esse sine abrenūciatione p̄prior. sic etiaz dicendum est de alijs exterioribus obseruantijs. Alio modo potest considerari s̄m pparationem animi. ut sc̄z homo sit paratus si opus fuerit omnia dimittere vel distribuire. et hoc pertinet direcione ad pfectionem. Unū Augustinus in libro de q̄stionibz euagelij. Oportet filios sapientie intellegere nō abstinentia nec in manu ducendo esse iusticiā sed in equa munitate tolerandi inopiaz. Unū et apostolus dicit. Scio abudare et penuriam pati. Ad hoc autē maxime tenentur papa et ceteri episcopi ut omnia sua pro honore dei et salute gregis sui cōtemnant cu opus fuerit. vel pauperibus sui gregis largiendo. rapinam bonorum suorū cu gaudio sustinendo. Que omnia adimplerā fuerint in dicto beato Gregorio q̄ tante largitatis elemosynarum extitit. ut nō solū p̄senibus s̄z etiā lōge positis in mō-

In festo

beati bñdicti.
est euangeliū.
Nemol accēdit
lucernā cc.
Lu. xj. Circa
qd possum dis-
putari sequentes q̄stiones. ¶ Pri-
ma. vt̄z beat⁹ benedict⁹ lucernā
accendēs regule monachalis et
ponens eam sup cādelabrum ecclē-
sie puenient⁹ instituit monachos
in societate vñctes q̄ solitaria
vitam agētes. ¶ Scđa. vt̄z bea-
tus bñdict⁹ in visione qua vidit
totū mūndū diuinam essentiam
viderit.

D primā
questionem q̄
queritur. vt̄z
beatus bene-
dictus lucer-
nam accēdēs
regule mona-
chalis cc. Et
videtur q̄ nō. ¶ Primo sic. Per
fectior est religio agentium vi-
tam solitariaz q̄ in societate vi-
uentium. ergo puenientius insi-
tuisset monachos agētes vitā so-

In festo sancti benedicti.

litteria q̄ in societate viuentiū. cōsequētia est bona. antecedens p̄bātur p̄ illud Augu. in libro de opibꝫ monachorꝫ dicētis illos sāctiores esse qui a p̄spectu homin̄ separati nulli ad se prebent accessum viuētes in magna intentione orationū. ¶ Scđo sic. solitudo deseruit vite contēplatiū fīm illud Osee. v. Ducam eam in solitudinem et ibi loquar ad cor eius. sed vita cōtemplatiua est perfectior. sanctior. suauior. q̄ actiua. ergo r̄c. ¶ Tertio sic. Re ligio desiderat quietē mētis. vt impleat illud. Venite et videte quā ego sum deus. sed vita solitaria est que maiorē prestat quietem anime. ergo r̄c. ¶ In oppositum arguitur ex p̄senti euangeliō. vbi dicit. Nemo accēdit lucernā. et ponit eaz sub modio sed super candelabru. ut q̄ ingrediuntur lumē videāt. sed qui instituitur in solitudine videntur ponī sub modio cu fint abscondi a querfatione homin̄. et nullus illuminatur ab eis. ergo videt q̄ beatus benedictus cōuenientius instituit monachos in societate viuentēs. ¶ Scđo sic. dicit Eccl. iiiij. De lius est esse duos q̄ vnu habent enī emolimētū societatis sue. ergo videtur cōuenientius fecisse instituēdo r̄c. ¶ Rūdeo dicendū q̄ cōuenientius fecit beatus benedictus instituēdo monachos in societate viuentēs q̄ solitaria vitā agentes. Et ratio est. qz religio est quedā schola in qua do

cetur disciplina. et exercitiū habetur tendendi et perueniēdi ad perfectionē. et qz hoc seruat in societate viuentiū. vita aut̄ solitaria nō querit ad hoc sed datur iam pfectis ac magistris q̄ iam non indigent doceri. Cum ergo beatus benedictus hoc intendere cōstituere quasi scholā discipline vbi monachi doceātur peruenire ad perfectionē. sicut p̄ ex modo suo loquēdi in principio regule. cōuenientius fecit sic q̄ aliter. Pro quo norādū intra sanctū tho. in. v. iij. (q. clxxvij. ar. viij.) q̄ solitudo sicut et paupertas no est ipsa perfectionis essentia sed perfectionis instrumentū. solitudo nō est instrumentum congrui actioni sed contemplationi. fīm illud Osec. iij. Ducā eaz in solitudinem et ibi loquar ad cor eius. Unde nō cognit religiōibus que sunt ordinatae ad opera vite actiue siue corporalia siue spiritualia. nisi forte ad tempus. exēplo xp̄i qui yr dicit Luce. vj. Erat in monte orare et erat pernoctās in orationē. cōpetit aut̄ religionibꝫ que sunt ad cōtemplationē ordinate. Lō siderandū tñ est q̄ id qđ est solitūrium debet sibi per se sufficiens esse. hoc aut̄ est cui nihil deest. qđ pertinet ad rationē perfecti. et ideo solitudo pertinet contemplanti qui iaz ad perfectū venit. Qđ quidem cōtingit dupliciter. Uno modo ex solo diuinō mūre. sicut p̄t de iohāne baptista. q̄

In festo sancti benedicti. fo. ccliiij.

fuit repletus spiritu sancto ad
hunc vero matris sue. Unde
et cum puer adhuc esset erat in de-
sertis. ut dicit Luce. s. Alio mo-
do per exercitium virtutis actus.
sicut illud ad Heb. v. Perfectorum
est solidus cibus eorum qui pro-
cosuetudine exercitatos habet
sensus ad discretionem boni et ma-
li. Ad exercitium autem huiusmo-
di iunatur homo ex aliorum socie-
tate dupliciter. Uno modo quod
ad intellectum ut instruatur in his
que sunt contemplanda. Unde hic
rōnymus dicit ad Rusticū mo-
nachū. Mihi placet ut habeas
sanctū contuberniū nec ipse do-
cas. Secundo quod ad effectū
ut sc̄z noxie affectionis hominis
exemplo et correctione aliorum
exerceatur. qz ut dicit gregorius.
quid valet solitudo corporis si
desit solitudo cordis. et ideo vi-
ta socialis necessaria est ad ex-
ercitium perfectionis. solitudo
autem competit iam perfectis.
sicut ergo id quod iam perfectum
est preeminet ei quod ad perfectio-
nem exercetur. ita vita solitario-
rum si debite assumatur preemi-
net vite sociali. Si autem absqz
precedēti exercitio talis vita as-
sumatur est periculissima nisi
per diuinā gratiā suppleatur quod
in alijs per exercitium acquiritur
sicut p̄z de sancto antonio et be-
nedicto. Ad rationes in oppo-
sitione. Ad primā respondet ne-
gando p̄nam. quia h̄z sicut dictū
est vita solitaria si debite assu-

D secundā
questionē qua
queritur. utrū
beat⁹ benedic-
tus i visione
qua vidit to-
tum mundum
diuinam essentiā vidit. Et videſ
q̄ sic. Primo sic. dicit em̄ greg-
orius de hac visione loquens ani-
me videnti dei. angusta est ois
creatura. sed videre deum est vi-
dere diuinā essentiā. ergo beat⁹
benedict⁹ vidit diuinā essentiā.
Secundo sic. ibidez subdit gre-
gorius q̄ totum mundū vidit in
diuino lumine. sed non est aliud
lumē dei vel claritas dei q̄ ipse
deus. ut idem dicit gregorius.
Et habetur in glossa Et. xxxij.
super illud. Non videbit me ho-
mo et vivet. ergo beat⁹ benedict⁹

B

In festo annunciationis dominice.

vidit deus per essentiā. In op-
positum est qd dicit Job. i. Deū
nemo vidit vñq, vbi dicit glo. q
nullus in mortali carne viens
dei essentiā videre potest. Re
spōdeo dicendū iuxta san tho.
quolibet pmo. ar. pmo. Op bea
tus benedict⁹ in illa visione non
vidit deū per essentiā. Que oclu
sio pbatur. Corpus corruptibili
le aggrauat animā. vt dicit Ha
pien. ix. Hūma aut elenatio mē
tis humane est vt ad diuinā es
sentiā videndā pertingat. Unde
impossibile est q mens humana
diuinā essentiā videat. vt augu
dicit. xij. super Gen. ad litteram
mī hinc vite funditus homo in
tereat. vel sic alienetur a sensib⁹
vt nesciat vtrū sit in corpore an
extra corpus. sicut de paulo le
gitur. iij. Corinθ. xij. Beatus aut
benedictus qñ illam visionē vi
dit nec hñc vite funditus mor
tuus erat. nec a corporeis sensi
bus alienatus. vt pr̄z. quia dum
adhuc in ea visione p̄fisteret aliū
ad idem videndū vocauit vt gre
gorius refert. vnde manifestum
est q diuinā essentiā non vidit.
Ad ratiōes in oppositū. Ad
prima respōdetur. q ex illis ver
bis nō datur intelligi q beatus
benedict⁹ in visione viderit deū
per essentiā. sed vult ostēdere q
quia videnti creatorez angusta
est omnis creatura. consequens
est q per illustrationē diuinī lu
minis de facili possent quecūq
videri. vnde subdit. Quāvis pa

rum de luce creatoris aspererit
breue fuit quod creatum est. et
ideo nō est mirū si sanct⁹ bened
ictus per lumen diuinū amplius
aliud videre potuit q̄ hoīes co
muniter videat. Ad scđam re
spōdetur q̄ lumen dei quādog⁹
dicitur ipse deus. quādog⁹ vero
aliquod lumen derivatu a deo.
In illud ps. In lumine tuo vide
bimus lumen. hic aut accipitur
pro lumine derivato a deo.

In festo an
nunciationis
dñice est euā
geliuz. Mis
sus est angel⁹
ic. Lu. pmo.
Lirca qd pos
sunt disputari
sequētes que
stiones. Prima. vtrū fuit ne
cessariū annūciari virginī cōce
ptionē filij dei. Secda. vtrum
beate virginī debuit fieri amū
ciatio per angelum. Tertia.
vtrum annūciatio fuit comi
nienti ordine perfecta.

Ad primā
questionē sic
proceditur. q
videtur q̄ nō
fuit necessariū. Q
priv
mo sic. ad hoc
soluz necessa
rium videbat
annūciatio fieri. vt
consensus
virginis habereſ. sed consensus